

Den personlige kappen

Legerollen er for meg den kappen jeg hver dag tar på meg for å kunne utøve mitt yrke. Ofte merker man ikke at det er noen forskjell på ens private selv og yrkesrollen, andre ganger må man bevisst legge vekt på å være «legen» for å kunne gjøre en god jobb og for å kunne møte en omskiftelig og til tider tøff hverdag. Legerollen er flerdimensjonal, vanskelig å avgrense, i kontinuerlig utvikling, og sammensatt av faktorer som innsikt, ansvar, omsorg, empati og spesifikke ferdigheter. Rollen gis innhold og betydning i relasjon til pasienter, andre helseprofesjoner og kolleger. Det vil si at andre må gjenkjenne oss som det vi ønsker

å fremstå som og gi oss legitimitet hvis vi skal kunne utøve faget slik vi ønsker. Noe av dette kan man lære gjennom teoretisk trening, men de viktigste aspektene tror jeg man tilegner seg gjennom mester-svennlæring i løpet av den medisinske karrieren. Hver av oss farger rollen med vår personlighet og vårt sett av verdier. Fundamentet for praksis bør være kunnskapsbasert medisin. Likevel er vi svært ofte dypest sett kasuistiske individer som preges av de suksesshistorier og feilgrep vi har opplevd. Noen kolleger vil hevde at legerollen er under press – nye økonomiske realiteter påvirker hverdagen, og tilgangen til medisinsk informasjon av alle typer er enklere og mer omfattende. Derfor er vi nå i større

grad veivisere og rådgivere enn formyndere og bedrevitere overfor våre pasienter enn tidligere. Dette setter store krav til hvordan den enkelte velger å fylle rollen. Utviklingen representerer også noe positivt, i den forstand at det blir mer jevnbyrdighet og mindre avstand mellom pasient og lege. Selve kjernen i legerollen – møtet mellom pasient og lege – er likevel dypest sett uendret fra legeskunstens opprinnelse og frem til i dag.

Pål-Dag Line

*Seksjon for transplantasjonskirurgi
Kirurgisk klinikk
Rikshospitalet – Radiumhospitalet*